

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a cincea extinsă)

1 septembrie 2019*

„Marcă a Uniunii Europene – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale Limbic® Types – Motive absolute de refuz – Decizie adoptată după anularea de către Tribunal a unei decizii anterioare – Trimitere la camera de recurs extinsă – Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul 2017/1001] – Eroare de drept – Examinare din oficiu a faptelor – Articolul 95 alineatul (1) din Regulamentul 2017/1001 – Autoritate de lucru judecat – Articolul 72 alineatul (6) din Regulamentul 2017/1001 – Compunerea camerei de recurs extinse”

În cauza T-96/20,

Gruppe Nymphenburg Consult AG, cu sediul în München (Germania), reprezentată de R. Kunze, avocat,

reclamantă,

împotriva

Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO), reprezentat de D. Hanf, în calitate de agent,

pârât,

având ca obiect o acțiune formulată împotriva Deciziei camerei de recurs extinse a EUIPO din 2 decembrie 2019 (cauza R 1276/2017-G) privind o cerere de înregistrare a semului verbal Limbic® Types ca marcă a Uniunii Europene

TRIBUNALUL (Camera a cincea extinsă),

compus din domnii S. Pappasavvas, președinte, D. Spielmann (raportor) și U. Öberg, doamna O. Spineanu-Matei și domnul R. Mastroianni, judecători,

grefier: R. Ūkelytė, administratoare,

având în vedere cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 20 februarie 2020,

având în vedere memoriul în răspuns depus la grefa Tribunalului la 22 mai 2020,

având în vedere întrebarea scrisă a Tribunalului adresată părților din 18 noiembrie 2020,

* Limba de procedură: germana.

în urma ședinței din 16 martie 2021,

pronunță prezenta

Hotărâre

Istoricul cauzei

- 1 La data de 15 noiembrie 2013, reclamanta, Gruppe Nymphenburg Consult AG, a depus o cerere de înregistrare a unei mărci a Uniunii Europene la Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO), în temeiul Regulamentului (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca Uniunii Europene (JO 2009, L 78, p. 1), cu modificările ulterioare [înlocuit prin Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2017 privind marca Uniunii Europene (JO 2017, L 154, p. 1)].
- 2 Marca a cărei înregistrare s-a solicitat este semnul verbal Limbic® Types.
- 3 Produsele și serviciile pentru care s-a solicitat înregistrarea fac parte din clasele 16, 35 și 41 în sensul Aranjamentului de la Nisa privind clasificarea internațională a produselor și serviciilor în vederea înregistrării mărcilor din 15 iunie 1957, cu modificările și revizuirile ulterioare, și corespund, pentru fiecare dintre aceste clase, descrierii următoare:
 - clasa 16: „Produse de imprimare, în special cărți, periodice, ziare și broșuri în domeniile consultanței acordate întreprinderilor și ale consilierii în gestionarea resurselor umane, precum și manuale cu privire la mărci”;
 - clasa 35: „Publicitate; consultanță acordată întreprinderilor și consiliere în resurse umane, în special în domeniul dezvoltării mărcilor, al poziționării mărcilor, al dezvoltării culturii de afaceri, al dezvoltării de modele, al selecției personalului, al motivării colaboratorilor, al publicității și al marketingului, al prezentării de articole și al studiilor de piață”;
 - clasa 41: „Educație; formare; divertisment; activități sportive și culturale; conferințe, formare și educație în domeniul dezvoltării mărcilor, al poziționării mărcilor, al dezvoltării culturii de afaceri, al dezvoltării de modele, al selecției personalului, al motivării colaboratorilor, al publicității și al marketingului, al prezentării de articole și al studiilor de piață; publicare de cărți, reviste, ziare și broșuri în domeniile consultanței acordate întreprinderilor și consilierii în gestionarea resurselor umane, precum și manuale cu privire la mărci.”
- 4 Prin Decizia din 30 mai 2014, examinatorul a respins cererea de înregistrare, în temeiul articolului 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul 2017/1001] coroborat cu articolul 7 alineatul (2) din același regulament [devenit articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul 2017/1001], în ceea ce privește produsele și serviciile menționate la punctul 3 de mai sus.
- 5 La 29 iulie 2014, reclamanta a formulat o cale de atac la EUIPO împotriva deciziei examinătorului, în temeiul articolelor 58-64 din Regulamentul nr. 207/2009 (devenite articolele 66-71 din Regulamentul 2017/1001).

- 6 Prin Decizia din 23 iunie 2015, Camera întâi de recurs a EUIPO a respins calea de atac. Aceasta a considerat că semnul Limbic® Types este descriptiv pentru produsele și serviciile în cauză, în sensul articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009.
- 7 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 7 septembrie 2015, reclamanta a introdus o acțiune împotriva Deciziei din 23 iunie 2015, înregistrată sub numărul T-516/15.
- 8 Prin Hotărârea din 16 februarie 2017, Gruppe Nymphenburg Consult/EUIPO (Limbic® Types) (T-516/15, nepublicată, denumită în continuare „hotărârea de anulare”, EU:T:2017:83), Tribunalul a admis acțiunea reclamantei și a anulat Decizia din 23 iunie 2015 din cauza aprecierilor eronate ale camerei de recurs privind caracterul descriptiv al mărcii solicitate, în sensul articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009.
- 9 Prin Decizia prezidiului camerelor de recurs din 16 iunie 2017, cauza a fost trimisă spre rejudecare camerei de recurs extinse, sub numărul R 1276/2017-G. Reclamanta a fost informată cu privire la această trimitere spre rejudecare prin comunicarea grefei camerelor de recurs din 2 august 2017.
- 10 Prin comunicarea din 29 mai 2018, camera de recurs extinsă a informat reclamanta că, în opinia sa, motivele absolute prevăzute la articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul 2017/1001 se opuneau înregistrării mărcii solicitate pentru produsele și serviciile în cauză și i-a solicitat să își prezinte observațiile. Reclamanta a dat curs acestei cereri la 21 septembrie 2018.
- 11 Prin Decizia din 2 decembrie 2019 (denumită în continuare „decizia atacată”), camera de recurs extinsă a respins calea de atac. În primul rând, aceasta a considerat că în hotărârea de anulare Tribunalul a statuat că probele pe care s-a întemeiat Camera întâi de recurs în Decizia din 23 iunie 2015 nu erau suficiente pentru a constata caracterul descriptiv al mărcii solicitate. Prin urmare, în măsura în care aceasta a apreciat că existau fapte și probe suplimentare, a dedus că, în temeiul articolului 95 alineatul (1) din Regulamentul 2017/1001, îi revenea sarcina de a se pronunța din nou cu privire la caracterul descriptiv al mărcii solicitate. În al doilea rând, pentru a aprecia caracterul descriptiv menționat, aceasta a arătat mai întâi că produsele și serviciile în cauză erau destinate marelui public, precum și profesioniștilor din domeniul consultanței acordate întreprinderilor, al consilierii în gestiunea resurselor umane, al publicității, al marketingului, al resurselor umane, al gestiunii de afaceri, al formării profesionale, al sportului profesional, al coachingului, al divertismentului și al culturii. În continuare, aceasta a constatat că marca solicitată se traduce prin „tipuri limbice” și a considerat că această marcă ar fi înțeleasă de publicul relevant anglofon ca desemnând în esență o clasificare a persoanelor în funcție de profilurile sau de tipurile de personalitate stabilite pe baza unor informații referitoare la sistemul limbic. În sfârșit, a dedus din constatările sale că marca solicitată era descriptivă în ceea ce privește produsele și serviciile în cauză. În al treilea rând, camera de recurs a considerat că marca solicitată era lipsită de caracter distinctiv. În consecință, aceasta a respins calea de atac.

Concluziile părților

- 12 Reclamanta solicită Tribunalului:
 - anularea deciziei atacate;
 - obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

- 13 EUIPO solicită Tribunalului:
- respingerea acțiunii;
 - obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată.

În drept

- 14 În susținerea acțiunii formulate, reclamanta invocă șase motive, întemeiate, primul, pe încălcări ale unor norme fundamentale de procedură, al doilea, pe încălcarea articolului 72 alineatul (6) din Regulamentul 2017/1001, al treilea, pe încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (c) din acest regulament, al patrulea, pe încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din același regulament, al cincilea, pe încălcarea articolului 94 alineatul (1) din regulamentul respectiv și, al șaselea, pe încălcarea articolului 96 din regulamentul menționat.

Observații introductive

- 15 Ținând cont de data introducerii cererii de înregistrare în cauză, și anume 15 noiembrie 2013, care este determinantă în scopul identificării dreptului material aplicabil, prezentul litigiu este guvernat de dispozițiile de drept material ale Regulamentului nr. 207/2009 (a se vedea în acest sens Ordonanța din 5 octombrie 2004, Alcon/OAPI, C-192/03 P, EU:C:2004:587, punctele 39 și 40, și Hotărârea din 23 aprilie 2020, Gugler France/Gugler și EUIPO, C-736/18 P, nepublicată, EU:C:2020:308, punctul 3 și jurisprudența citată).
- 16 Prin urmare, în speță, în ceea ce privește normele de fond, trimerile făcute de camera de recurs în decizia atacată și de reclamantă în argumentația invocată referitor la articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul 2017/1001 trebuie înțelese ca făcând referire la articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c), cu un conținut identic, din Regulamentul nr. 207/2009.
- 17 Pe de altă parte, în măsura în care, potrivit unei jurisprudențe constante, normele de procedură sunt în general considerate aplicabile la data la care ele intră în vigoare (a se vedea Hotărârea din 11 decembrie 2012, Comisia/Spania, C-610/10, EU:C:2012:781, punctul 45 și jurisprudența citată), litigiul este guvernat, raportat la data evenimentelor în discuție, de dispozițiile procedurale ale Regulamentelor nr. 207/2009 și 2017/1001.

Cu privire la primul motiv, întemeiat pe încălcări ale unor norme fundamentale de procedură

- 18 În susținerea acestui motiv, reclamanta invocă trei obiecții.

Cu privire la prima și la a doua obiecție, întemeiate pe lipsa comunicării și pe motivarea insuficientă a deciziei de trimitere la camera de recurs extinsă

- 19 Prin intermediul primei obiecții, reclamanta susține că Decizia din 16 iunie 2017 a prezidiului camerelor de recurs, prin care cauza a fost trimisă camerei de recurs extinse, nu i-a fost comunicată ca atare, ci a fost doar informată cu privire la această decizie prin comunicarea din 2 august 2017, cu încălcarea articolului 165 alineatul (3) litera (a) și a articolului 166 alineatul (4)

litera (a) din Regulamentul 2017/1001 și a articolului 35 alineatele (1) și (4) și a articolului 37 alineatul (2) din Regulamentul delegat (UE) 2018/625 al Comisiei din 5 martie 2018 de completare a Regulamentului (UE) 2017/1001 și de abrogare a Regulamentului delegat (UE) 2017/1430 (JO 2018, L 104, p. 1).

- 20 Prin intermediul celei de a doua obiecții, reclamanta susține că Decizia prezidiului camerelor de recurs din 16 iunie 2017 este viciată de o încălcare a obligației de motivare, instituită prin articolul 94 din Regulamentul 2017/1001, din moment ce motivele respectivei trimeri, prevăzute la articolul 165 din acest regulament, nu erau menționate în aceasta. Ea adaugă că o astfel de motivare era cu atât mai necesară cu cât, pe de o parte, Camera întâi de recurs, care adoptase Decizia din 23 iunie 2015, amintită la punctul 6 de mai sus, era compusă dintr-un singur membru, iar, pe de altă parte, nu era posibil să se cunoască în ce temei fusese înaintată cauza camerei de recurs extinse.
- 21 EUIPO contestă admisibilitatea acestor obiecții pentru motivul că nu ar fi îndreptate împotriva deciziei atacate, ci împotriva Deciziei prezidiului camerelor de recurs din 16 iunie 2017, care nu ar leza reclamanta. Acesta contestă de asemenea temeinicia și, în ceea ce privește a doua obiecție, caracterul operant deoarece motivele trimerii cauzei la camera de recurs extinsă fuseseră aduse la cunoștința reclamantei prin comunicarea din 29 mai 2018, iar aceasta fusese invitată să formuleze observații ca răspuns la comunicarea menționată.
- 22 În temeiul articolului 72 alineatul (1) din Regulamentul 2017/1001, pot fi atacate cu acțiuni în fața instanței Uniunii Europene numai deciziile camerelor de recurs. În cadrul unei astfel de acțiuni nu sunt deci admisibile decât motive îndreptate împotriva deciziei camerei de recurs înseși [a se vedea în acest sens Hotărârea din 7 iunie 2005, Lidl Stiftung/OAPI – REWE-Zentral (Salvita), T-303/03, EU:T:2005:200, punctul 59, și Hotărârea din 16 mai 2019, KID-Systeme/EUIPO – Sky (SKYFi), T-354/18, nepublicată, EU:T:2019:333, punctul 99 și jurisprudența citată].
- 23 Se impune constatarea faptului că neregulile invocate de reclamantă ar fi de natură să afecteze Decizia prezidiului camerelor de recurs din 16 iunie 2017, iar nu decizia atacată.
- 24 Prin urmare, prima și a doua obiecție din cadrul primului motiv sunt inadmisibile.

Cu privire la motivul întemeiat pe încălcarea articolului 169 alineatul (1) din Regulamentul 2017/1001

- 25 Reclamanta susține că compunerea camerei de recurs extinse care a adoptat decizia atacată contravenea dispozițiilor articolului 169 alineatul (1) din Regulamentul 2017/1001 pentru motivul că un membru al camerei de recurs extinse a fost unicul membru al camerei de recurs care a adoptat Decizia din 23 iunie 2015.
- 26 EUIPO contestă argumentația reclamantei.
- 27 Potrivit articolului 169 alineatul (1) din Regulamentul 2017/1001, membrii camerelor de recurs nu pot lua parte la o procedură a căii de atac în cazul în care au luat parte la decizia care face obiectul căii de atac.
- 28 În plus, trebuie amintit că o hotărâre de anulare operează *ex tunc* și are deci ca efect eliminarea retroactivă din ordinea juridică a actului anulat [a se vedea Hotărârea din 25 martie 2009, Kaul/OAPI – Bayer (ARCOL), T-402/07, EU:T:2009:85, punctul 21 și jurisprudența citată].

- 29 În speță trebuie amintit că înregistrarea mărcii solicitate a fost respinsă prin Decizia examinatorului EUIPO din 30 mai 2014 și că, în urma căii de atac formulate de reclamantă, Camera întâi de recurs a confirmat respingerea cererii de înregistrare prin Decizia din 23 iunie 2015. Or, această din urmă decizie a fost anulată prin hotărârea de anulare, rămasă definitivă, astfel încât a fost eliminată retroactiv din ordinea juridică. În consecință, decizia care a făcut obiectul căii de atac, în sensul articolului 169 alineatul (1) din Regulamentul 2017/1001, în fața camerei de recurs extinse nu este Decizia din 23 iunie 2015, ci Decizia examinatorului din 30 mai 2014.
- 30 Mai mult, articolul 35 alineatul (4) din Regulamentul delegat 2018/625 prevede:
- „În cazul în care o decizie a unei camere de recurs cu privire la o cauză a fost anulată sau modificată printr-o hotărâre finală a Tribunalului [...], președintele camerelor de recurs, în scopul executării respectivei hotărâri în conformitate cu articolul 72 alineatul (6) din Regulamentul 2017/1001, realocă dosarul cauzei în temeiul alineatului (1) din prezentul articol unei camere de recurs care nu este formată din membrii care au adoptat decizia anulată, cu excepția cazului în care cauza este deferită camerei de recurs extinse [...].”
- 31 Așadar, în măsura în care în speță cauza a fost trimisă camerei de recurs extinse, aceasta putea include unicul membru al camerei de recurs care a adoptat Decizia din 23 iunie 2015.
- 32 Rezultă din cele ce precedă că compunerea camerei de recurs extinse care a adoptat decizia atacată nu era afectată de niciun viciu de natură să determine nelegalitatea deciziei menționate. Prin urmare, a treia critică și deci primul motiv trebuie respinse.

Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea autorității de lucru judecat

- 33 Reclamanta susține în esență că decizia atacată a fost adoptată cu încălcarea autorității de lucru judecat, prin raportare la articolul 72 alineatul (6) din Regulamentul 2017/1001, întrucât camera de recurs extinsă nu s-ar fi conformat obligației sale de a lua măsurile pe care le implica punerea în aplicare a hotărârii de anulare și că, în consecință, aceasta ar fi încălcat autoritatea absolută de lucru judecat a motivelor și a dispozitivului acestei hotărâri. Astfel, în această hotărâre, Tribunalul ar fi concluzionat că marca solicitată nu era descriptivă în ceea ce privește produsele în cauză, în sensul articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009, iar nu faptul că camera de recurs nu dovedise corespunzător cerințelor legale caracterul descriptiv al acestei mărci. Întrucât Tribunalul s-a pronunțat în acest mod pe fond, reclamanta deduce de aici că camera de recurs extinsă nu putea efectua în mod valabil o nouă examinare a acestui caracter descriptiv.
- 34 OAPI contestă argumentația reclamantei. În primul rând, susține că Decizia din 23 iunie 2015 a fost anulată, iar nu modificată, prin hotărârea de anulare, astfel încât hotărârea menționată nu obliga EUIPO să autorizeze înregistrarea mărcii solicitate. Pentru respectarea repartizării competențelor care revin Tribunalului și, respectiv, EUIPO, hotărârea de anulare nu ar conține o constatare definitivă referitoare la natura înregistrabilă a mărcii solicitate, la existența sau la inexistența motivului absolut de refuz prevăzut la articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009. Din hotărârea de anulare ar reieși numai că dovezile pe care se întemeiau aprecierile făcute de Camera întâi de recurs în Decizia din 23 iunie 2015 erau insuficiente pentru a concluziona că marca era descriptivă în ceea ce privește produsele și serviciile în cauză.

- 35 În al doilea rând, EUIPO susține că obligația de examinare din oficiu a faptelor care îi revine în temeiul articolului 95 alineatul (1) din Regulamentul 2017/1001 se aplică, în ceea ce privește motivele absolute de refuz al înregistrării, până la data înregistrării și că, în temeiul articolului 45 alineatul (3) din Regulamentul 2017/1001, acesta poate relua, în orice moment înainte de înregistrare și din proprie inițiativă, examinarea unui motiv absolut de refuz dacă fapte noi, care rezultă din observațiile terților, din constatările efectuate în cursul unei proceduri de opoziție ulterioare sau, precum în speță, în urma unei hotărâri de anulare rămase definitivă o justifică.
- 36 În al treilea rând, EUIPO susține că reclamanta reproșează în mod eronat camerei de recurs extinse că a reexaminat caracterul descriptiv al mărcii solicitate, întrucât examinarea efectuată de camera menționată privea elemente de fapt și probe diferite de cele pe baza cărora s-a întemeiat Decizia din 23 iunie 2015.
- 37 Cu titlu introductiv, trebuie amintit că, întrucât hotărârea de anulare nu a făcut obiectul unui recurs, aceasta a rămas definitivă.
- 38 De altfel, jurisprudența a subliniat deja importanța pe care o are principiul autorității de lucru judecat, atât în ordinea juridică a Uniunii, cât și în ordinele juridice naționale. Astfel, pentru a garanta atât stabilitatea dreptului și a raporturilor juridice, cât și o bună administrare a justiției, este necesar ca hotărârile judecătorești rămase definitive după epuizarea căilor de atac disponibile sau după expirarea termenelor de exercitare prevăzute pentru aceste căi de atac să nu mai poată fi repuse în discuție (a se vedea Hotărârea din 19 aprilie 2012, *Artegodan/Comisia*, C-221/10 P, EU:C:2012:216, punctul 86 și jurisprudența citată).
- 39 Pe de altă parte, în conformitate cu articolul 72 alineatul (6) din Regulamentul 2017/1001, EUIPO are obligația de a lua toate măsurile necesare pentru punerea în aplicare a hotărârii instanței Uniunii.
- 40 Este cert că, prin Decizia din 23 iunie 2015, camera de recurs a refuzat înregistrarea mărcii solicitate din cauza a caracterului descriptiv al acestei mărci în ceea ce privește produsele și serviciile în cauză. În hotărârea de anulare, Tribunalul a admis primul motiv al acțiunii, întemeiat pe încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009. Prin punctul 1 din dispozitivul acestei hotărâri, Tribunalul a anulat Decizia camerei de recurs din 23 iunie 2015.
- 41 Motivele pentru care Tribunalul a admis primul motiv al acțiunii, care figurează la punctele 34-52 din hotărârea de anulare, sunt următoarele:
- „34 [E]ste necesar să se constate că camera de recurs nu a demonstrat că publicul relevant în speță va stabili imediat și fără reflecție un raport concret și direct între produsele și serviciile în cauză, pe de o parte, și semnul *Limbic® Types*, pe de altă parte.
- 35 Desigur, simbolul «®» și termenul «tip» vor putea fi înțelese de publicul vizat, primul ca reprezentând semnul care desemnează o marcă înregistrată, iar al doilea ca fiind un termen curent englezesc care face trimitere la forma generală, la structura sau la caracterul care distinge un tip, un grup sau o clasă determinată de ființe vii sau de obiecte. Semnificația acestor două elemente în raport cu publicul relevant, astfel cum a fost reținută de camera de recurs, nu este contestată de reclamantă și trebuie confirmată pentru aceleași motive ca cele expuse în decizia atacată.

- 36 Cu toate acestea, nu este suficient ca unu sau mai multe elemente care alcătuiesc un semn să fie descriptive; caracterul descriptiv trebuie să fie constatat pentru semn în ansamblul său, incluzând în speță al treilea termen, și anume cuvântul «limbic» [a se vedea în acest sens Hotărârea din 26 februarie 2016, provima Warenhandels/OAPI – Renfro (HOT SOX), T-543/14, nepublicată, EU:T:2016:102, punctul 29].
- 37 În această privință, după cum a arătat EUIPO, asemenea examinatorului și camerei de recurs, termenul «limbic», astfel cum a fost confirmat în special de Oxford English Dictionary, se referă la «sistemul limbic» («limbic system» în limba engleză), care desemnează o regiune a creierului ce influențează reglarea hormonală și sistemul neurovegetativ. Reclamanta a subscris la această definiție în cursul procedurii.
- 38 Cu toate acestea, trebuie să se considere, în primul rând, că, așa cum susține în mod întemeiat reclamanta, combinația celor trei termeni care compun marca solicitată este neobișnuită în ceea ce privește produsele și serviciile în cauză.
- 39 Astfel, reiese din diferitele definiții ale dicționarului citate de examinator și de camera de recurs că termenul «limbic» este utilizat în mod normal în engleză ca făcând parte din expresiile cunoscute «limbic system» sau «limbic lobe», care descriu o anumită parte a creierului.
- 40 Or, în ceea ce privește marca solicitată, pe de o parte, termenul «limbic» a fost retras din expresia care îi conferă în mod normal sensul. Astfel, termenul «limbic» a fost lipsit de sensul său clar și direct.
- 41 Pe de altă parte, acesta figurează în marca solicitată în combinație cu simbolul «®» și cu termenul «types», cu alte cuvinte, o combinație care nu este curentă sau obișnuită în structura limbii engleze.
- 42 Așadar, din cauza caracterului neobișnuit al combinației care se raportează la produsele și serviciile vizate, formularea mărcii propuse spre înregistrare creează o impresie care se îndepărtează de cea produsă de simpla reunire a elementelor care o compun, ceea ce este de natură să confere mărcii solicitate un caracter nedescriptiv pentru produsele și serviciile în cauză (a se vedea în acest sens jurisprudența menționată la punctul 21 de mai sus).
- 43 În al doilea rând, este necesar să se constate, după cum reclamanta susține de asemenea în mod întemeiat, că termenul «limbic» care face trimitere la sistemul limbic constituie un termen medical ce se raportează la neurologie și, prin urmare, un termen de înaltă specializare.
- 44 În această privință este necesar să se arate că camera de recurs s-a limitat să constate că publicul relevant înțelege marca ca făcând trimitere la diferite tipuri de personalitate, care reacționează diferit la stimulările sistemului limbic.
- 45 Or, nu s-a demonstrat, în conformitate cu jurisprudența citată la punctul 22 de mai sus, că publicul relevant, care nu include profesiile medicale, va înțelege termenul «limbic» imediat, fără nicio reflecție suplimentară, ca referindu-se la o parte a creierului sau cel puțin la partea creierului care influențează reglarea hormonală și sistemul neurovegetativ. Nu s-a demonstrat nici că publicul relevant va percepe fără nicio reflecție suplimentară combinația celor trei elemente constitutive ale mărcii solicitate ca reprezentând sensul diferitor tipuri de

personalitate care reacționează în mod diferit la stimulările părții creierului care influențează reglarea hormonală și sistemul neurovegetativ și, prin urmare, ca pe o indicație descriptivă a produselor și a serviciilor în cauză sau a uneia dintre caracteristicile acestora.

- 46 În sfârșit, faptul că serviciile în cauză (care fac parte din clasele 35 și 41) ar putea urmări să informeze cu privire la diferitele tipuri limbice și ar permite întreprinderilor să își stabilească cea mai bună strategie de publicitate și de vânzare în funcție de diferitele tipuri de personalitate, astfel cum consideră camera de recurs la punctele 22 și 23 din decizia atacată, nu este suficient pentru a considera marca solicitată ca fiind descriptivă pentru serviciile respective.
- 47 Astfel, pe lângă faptul că marca solicitată utilizează un termen care este utilizat într-o combinație neobișnuită și care este lipsit de sensul său clar și direct, nu s-a demonstrat că profesionistul mediu, în special în domeniul publicității, al gestiunii comerciale și al gestionării resurselor umane și a întreprinderilor, fiind în prezența unui termen specializat din medicină, nu va trebui cel puțin să se angajeze într-un proces de interpretare, care implică un timp de reflecție, pentru a înțelege sensul mărcii propuse pentru serviciile în cauză. Or, un astfel de proces de interpretare este incompatibil cu recunoașterea caracterului descriptiv a cărui semnificație trebuie să fie imediat percepută fără o reflecție suplimentară [a se vedea în acest sens Hotărârea din 7 iunie 2011, Psytech International/OAPI – Institute for Personality & Ability Testing (16PF), T-507/08, nepublicată, EU:T:2011:253, punctul 40].
- 48 De asemenea, din aceleași motive (a se vedea punctul 47 de mai sus), trebuie arătat că, presupunând că produsele în cauză în domeniul consilierii acordate întreprinderilor și al consilierii în gestionarea resurselor umane (care fac parte din clasa 16) pot informa cu privire la diferitele tipuri limbice și la comportamentul lor și cu privire la cel mai bun mod de a le viza, așa cum consideră camera de recurs la punctul 21 din decizia atacată, această constatare nu este suficientă pentru a considera marca solicitată ca fiind descriptivă pentru produsele respective.
- 49 De altfel, în ceea ce privește aprecierea caracterului descriptiv al mărcii solicitate în legătură cu înțelegerea pe care o are marele public, este suficient să se arate că, în lumina considerațiilor care precedă, ea va implica și mai mult un proces de interpretare, care este incompatibil cu caracterul descriptiv al unei mărci (a se vedea în acest sens Hotărârea din 7 iunie 2011, 16PF, T-507/08, nepublicată, EU:T:2011:253, punctul 43).
- 50 În ceea ce privește jurisprudența invocată de EUIPO potrivit căreia trebuie refuzată înregistrarea unui semn verbal, în temeiul articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009, dacă acesta desemnează, prin cel puțin una dintre semnificațiile sale potențiale, o caracteristică a produselor și serviciilor vizate (Hotărârea din 23 octombrie 2003, OAPI/Wrigley, C-191/01 P, EU:C:2003:579, punctul 32), este suficient să se arate, în lumina celor ce precedă, că marca solicitată nu oferă o semnificație suficient de clară și de directă pentru a putea fi considerată de publicul relevant ca fiind descriptivă în raport cu produsele și serviciile în cauză.
- 51 Trebuie să se concluzioneze că este eronată aprecierea camerei de recurs potrivit căreia semnul Limbic® Types va fi înțeles de publicul relevant în sensul de diferite tipuri de personalitate care reacționează diferit la stimulările sistemului limbic.

- 52 Camera de recurs a săvârșit de asemenea o eroare de apreciere atunci când a considerat că semnul menționat prezintă un raport suficient de direct și de concret cu produsele și serviciile vizate din clasele 16, 35 și 41.”
- 42 După cum s-a amintit la punctul 28 de mai sus, o hotărâre de anulare operează *ex tunc* și are, așadar, ca efect eliminarea retroactivă a actului anulat din ordinea juridică.
- 43 În plus, s-a statuat că autoritatea de lucru judecat nu privește decât aspectele de fapt și de drept care au fost efectiv sau obligatoriu tranșate prin hotărârea judecătorească în cauză (a se vedea Hotărârea din 19 aprilie 2012, *Artegodan/Comisia*, C-221/10 P, EU:C:2012:216, punctul 87 și jurisprudența citată).
- 44 Astfel, pentru a se conforma unei hotărâri de anulare și pentru a asigura punerea ei deplină în aplicare, instituția autoare a actului anulat este obligată să respecte nu doar dispozitivul hotărârii, ci și motivele care au condus la pronunțarea acesteia și care constituie baza hotărârii. Aceste motive sunt de fapt cele care, pe de o parte, identifică dispoziția exactă considerată nelegală și, pe de altă parte, relevă motivele exacte ale nelegalității constatate în dispozitiv și pe care instituția vizată trebuie să le ia în considerare atunci când înlocuiește actul anulat [a se vedea Hotărârea din 1 martie 2018, *Shoe Branding Europe/EUIPO – adidas* (Poziția a două benzi paralele aplicate pe încălțăminte), T-629/16, EU:T:2018:108, punctul 102 și jurisprudența citată].
- 45 În speță, ca urmare a hotărârii de anulare, calea de atac formulată de reclamantă împotriva Deciziei examinatorului din 30 mai 2014 a redevenit pendinte la EUIPO. Pentru a se conforma obligației ce îi revine, în temeiul articolului 72 alineatul (6) din Regulamentul 2017/1001, de a lua toate măsurile necesare pe care le implică punerea în aplicare a hotărârii de anulare, EUIPO trebuie să se asigure că calea de atac se finalizează prin pronunțarea unei noi decizii a unei camere de recurs. Camera de recurs extinsă, căreia i-a fost trimisă cauza, a informat reclamanta, prin comunicarea din 29 mai 2018, că aprecia că motivele absolute prevăzute la articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul nr. 207/2009 nu permiteau înregistrarea mărcii solicitate pentru produsele și serviciile în cauză și că era abilitată să examineze din nou aceste motive de refuz.
- 46 În decizia atacată, camera de recurs extinsă, referindu-se la articolul 72 alineatul (6) din Regulamentul 2017/1001, a considerat mai întâi că EUIPO nu era ținut de dispozitivul unei hotărâri decât în măsura în care faptele și chestiunile juridice care stau la baza acesteia erau identice. Aceasta a afirmat de asemenea că în hotărârea de anulare Tribunalul considerase că probele prezentate „până în prezent” nu erau suficiente pentru a demonstra motivul absolut de refuz al înregistrării prevăzut la articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009 și a citat motivele hotărârii de anulare, extrase de la punctele 34 și 45-48 din aceasta, pe care le aprecia a fi de natură să susțină această afirmație. Considerând că putea să se bazeze pe elemente de probă noi și să se întemeieze pe dispozițiile articolului 95 alineatul (1) din Regulamentul 2017/1001, aceasta a dedus că o nouă examinare a naturii înregistrabile a mărcii solicitate era permisă și necesară, în măsura în care motivele decisive ale hotărârii de anulare nu se opuneau unei reexaminări, pe baza unor probe noi, a unui motiv absolut de refuz. Prin urmare, a considerat că era obligată să reexamineze motivul menționat.
- 47 Trebuie amintit că, potrivit articolului 95 alineatul (1) din Regulamentul 2017/1001, examinatorii EUIPO și, în calea de atac, camerele de recurs ale EUIPO trebuie să examineze din oficiu situația de fapt pentru a stabili dacă marca solicitată se încadrează sau nu în vreunul dintre motivele de

refuz al înregistrării. Rezultă că aceștia pot fi determinați să își întemeieze decizia pe fapte care nu au fost invocate de solicitant (Hotărârea din 19 aprilie 2007, OAPI/Celltech, C-273/05 P, EU:C:2007:224, punctul 38).

- 48 În plus, potrivit articolului 45 alineatul (3) din Regulamentul 2017/1001, precum și articolului 27 alineatul (1) din Regulamentul delegat 2018/625, camera de recurs are dreptul de a relua din proprie inițiativă, în orice moment înainte de înregistrare, examinarea motivelor absolute de refuz în cazul în care consideră oportun, inclusiv să invoce un motiv de refuz al cererii de înregistrare a unei mărci care nu a fost încă invocat în decizia care face obiectul căii de atac [Hotărârea din 12 decembrie 2019, Refan Bulgaria/EUIPO (Forma unei flori), T-747/18, nepublicată, EU:T:2019:849, punctul 21].
- 49 Cu toate acestea, EUIPO nu poate exercita competențele pe care i le conferă aceste dispoziții decât cu respectarea obligației sale, prevăzută la articolul 72 alineatul (6) din Regulamentul 2017/1001, de a lua măsurile pe care le presupune punerea în aplicare unei hotărâri a instanței Uniunii.
- 50 Așadar, în speță, camera de recurs era îndreptățită să efectueze o nouă examinare din oficiu a faptelor pentru a stabili dacă marca solicitată făcea sau nu obiectul unui motiv absolut de refuz al înregistrării. Însă, în cadrul acestei noi examinări din oficiu, ea era obligată să respecte nu doar dispozitivul hotărârii de anulare, ci și motivele care au condus la aceasta.
- 51 În această privință, după cum au arătat în mod întemeiat camera de recurs extinsă în decizia atacată și EUIPO în memoriul în răspuns, Tribunalul a considerat, în special la punctele 45-48 din hotărârea de anulare, reproduse la punctul 41 de mai sus, că anumite aprecieri efectuate de Camera întâi de recurs în Decizia din 23 iunie 2015 nu erau suficient de susținute sau nu permiteau să se considere că marca solicitată este descriptivă. Procedând astfel, Tribunalul a considerat că ele nu permiteau susținerea concluziei Camerei întâi de recurs referitoare la caracterul descriptiv al mărcii solicitate.
- 52 Mai mult, prin motivele care figurează la punctele 50-52 din hotărârea de anulare, menționate la punctul 41 de mai sus, Tribunalul s-a pronunțat cu privire la caracterul descriptiv al produselor și serviciilor în cauză ale mărcii solicitate, considerând că aceasta din urmă era lipsită de caracter descriptiv și că deci în mod neîntemeiat înregistrarea acestei mărci s-a lovit de motivul absolut de refuz prevăzut la articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009.
- 53 În consecință, problema caracterului descriptiv al mărcii solicitate trebuie considerată ca fiind un aspect de fapt și de drept care a fost tranșat efectiv prin hotărârea de anulare, în sensul jurisprudenței amintite la punctul 43 de mai sus. În această privință, motivele care figurează la punctele 45-48 și 50-52 din hotărârea de anulare, referitoare la lipsa unui astfel de caracter, au fost determinante pentru a susține punctul 1 din dispozitivul hotărârii menționate, care a anulat Decizia din 23 iunie 2015, și constituiau temeiul necesar al acesteia. Prin urmare, acestea au autoritatea de lucru judecat aferentă acestei hotărâri.
- 54 Această concluzie nu poate fi repusă în discuție de argumentele EUIPO potrivit cărora Tribunalul nu ar fi identificat în mod limitativ în hotărârea de anulare faptele pertinente pentru a aprecia natura înregistrabilă a acestei mărci și nici de argumentele întemeiate pe întinderea examinării din oficiu a faptelor, prevăzută la articolul 95 alineatul (1) din Regulamentul 2017/1001, potrivit cărora controlul exercitat de instanța Uniunii s-ar efectua în principiu exclusiv în temeiul faptelor și al probelor stabilite de camera de recurs.

- 55 Astfel, deși, după cum s-a constatat, hotărârea de anulare cuprinde motive potrivit cărora anumite aprecieri ale Camerei întâi de recurs erau insuficient susținute sau nu permiteau să se considere că marca solicitată este descriptivă, această hotărâre conține și motive care sancționează aprecieri eronate pe fond ale acestei camere pe baza unor fapte dovedite. Așadar, prin hotărârea de anulare, Tribunalul a concluzionat că decizia Camerei întâi de recurs era viciată de o eroare de apreciere în ceea ce privește condițiile de aplicare a articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009 în ceea ce privește caracterul descriptiv al mărcii solicitate.
- 56 De altfel, competența de examinare din oficiu a faptelor conferită EUIPO nu îi poate permite acestuia să repună în discuție un aspect de fapt și de drept care a fost tranșat efectiv de Tribunal, în sensul jurisprudenței amintite la punctul 43 de mai sus. Astfel, împrejurarea că camera de recurs extinsă și-a întemeiat examinarea caracterului descriptiv al mărcii solicitate pe elemente de fapt de care Camera întâi de recurs nu ținuse seama la adoptarea Deciziei din 23 iunie 2015 nu este de natură să priveze de autoritatea de lucru judecat aprecierile făcute de Tribunal, la punctele 50-52 din hotărârea de anulare, cu privire la caracterul descriptiv al acestei mărci.
- 57 În plus, argumentul EUIPO întemeiat pe o analogie între întinderea examinării sale din oficiu a faptelor în cadrul unei cereri de înregistrare și al unei proceduri de declarare a nulității sub aspectul motivului absolut de refuz trebuie înlăturat. Astfel, împrejurarea, invocată de EUIPO, potrivit căreia posibilitatea de a declara nulitatea unei mărci ulterior înregistrării sale ar confirma că legiuitorul era conștient de eventualitatea că, la momentul primei examinări a existenței unor motive absolute de refuz, toate faptele relevante nu erau în mod necesar cunoscute sau demonstrate, nu înseamnă că EUIPO poate, în cadrul procedurii de înregistrare a unei mărci, să încalce autoritatea de lucru judecat aferentă aprecierilor efectuate de instanța Uniunii cu privire la caracterul descriptiv al acestei mărci într-o hotărâre care a anulat o decizie a unei camere de recurs care s-a pronunțat în cadrul procedurii de înregistrare.
- 58 Rezultă din cele ce precedă că, prin respingerea cererii de înregistrare a mărcii solicitate pentru motivul că această marcă era descriptivă în sensul articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009, camera de recurs extinsă a încălcat autoritatea de lucru judecat a hotărârii de anulare și a încălcat astfel cerințele articolului 72 alineatul (6) din Regulamentul 2017/1001.
- 59 Prin urmare, al doilea motiv trebuie admis.

Cu privire la al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009

- 60 Reclamanta reproșează camerei de recurs că a încălcat articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 atunci când a considerat că marca solicitată nu prezenta caracter distinctiv în privința produselor și serviciilor în cauză. Mai precis, ea susține că examinarea caracterului distinctiv al acestei mărci se întemeiază pe aprecieri deja efectuate în cadrul examinării caracterului descriptiv al mărcii respective, precum și pe afirmația potrivit căreia această marcă este descriptivă.
- 61 EUIPO contestă argumentația reclamantei și face trimitere în această privință la motivele deciziei atacate.

- 62 Cu titlu introductiv, trebuie amintit că, presupunând chiar că un semn care face obiectul unei cereri de înregistrare a unei mărci a Uniunii Europene este considerat de Tribunal, contrar celor decise de EUIPO, ca neintrând sub incidența unuia dintre motivele de refuz de înregistrare prevăzute la articolul 7 alineatul (1) din Regulamentul nr. 207/2009, anularea de către Tribunal a deciziei EUIPO prin care s-a refuzat înregistrarea mărcii respective ar determina în mod obligatoriu EUIPO, căruia îi revine obligația de a acționa în conformitate cu dispozitivul și cu motivele hotărârii Tribunalului, să redeschidă procedura de examinare a cererii de înregistrare a mărcii în discuție și să o respingă atunci când consideră că semnul în cauză intră sub incidența unui alt motiv absolut de refuz prevăzut de aceeași dispoziție [a se vedea în acest sens Hotărârea Tribunalului din 6 octombrie 2011, Bang & Olufsen/OAPI (Reprezentarea unui difuzor), T-508/08, EU:T:2011:575, punctul 33 și jurisprudența citată].
- 63 Astfel, fiecare dintre motivele de refuz al înregistrării enumerate la articolul 7 alineatul (1) din Regulamentul nr. 207/2009 este independent de celelalte și impune o examinare separată (a se vedea Hotărârea din 29 aprilie 2004, Henkel/OAPI, C-456/01 P și C-457/01 P, EU:C:2004:258, punctul 45 și jurisprudența citată).
- 64 În consecință, camera de recurs extinsă era îndreptățită, așa cum a arătat, să examineze în decizia atacată motivul absolut de refuz prevăzut la articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009, potrivit căruia se respinge înregistrarea mărcilor care sunt lipsite de caracter distinctiv.
- 65 Potrivit jurisprudenței, motivele de refuz trebuie interpretate în lumina interesului general care se află la baza fiecăruia dintre ele. Interesul general luat în considerare la examinarea fiecăruia dintre aceste motive de refuz poate și chiar trebuie să reflecte considerații diferite, în funcție de motivul în discuție (a se vedea în acest sens Hotărârea din 29 aprilie 2004, Henkel/OAPI, C-456/01 P și C-457/01 P, EU:C:2004:258, punctul 46).
- 66 Caracterul distinctiv al unei mărci implică faptul că această marcă permite să se identifice produsul a cărui înregistrare este solicitată ca provenind de la o întreprindere determinată și deci să se distingă acel produs de cele ale altor întreprinderi (a se vedea Hotărârea din 21 ianuarie 2010, Audi/OAPI, C-398/08 P, EU:C:2010:29, punctul 33 și jurisprudența citată).
- 67 Noțiunea de interes general care stă la baza articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 se confundă, în mod evident, cu funcția esențială a mărcii, care este aceea de a garanta consumatorului sau utilizatorului final identitatea originii produsului sau serviciului desemnat de marcă, permițându-i să distingă, fără nicio posibilitate de confuzie, acest produs sau serviciu de cele care au o altă proveniență (a se vedea în acest sens Hotărârea din 29 aprilie 2004, Henkel/OAPI, C-456/01 P și C-457/01 P, EU:C:2004:258, punctul 48).
- 68 În plus, trebuie amintit că, desigur, semnele descriptive prevăzute la articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009 sunt de asemenea lipsite de caracter distinctiv, fără a aduce atingere posibilității de a dobândi caracter distinctiv prin utilizare, și că, potrivit jurisprudenței, dacă cel puțin una dintre semnificațiile potențiale ale semnelor desemnează o caracteristică a produselor vizate, semnul este calificat drept descriptiv, în sensul articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009, și, în consecință, respins la înregistrare (a se vedea în acest sens Hotărârea din 23 octombrie 2003, OAPI/Wrigley, C-191/01 P, EU:C:2003:579, punctele 30 și 32).

- 69 Totuși, această jurisprudență stabilită în cadrul articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009 nu poate fi transpusă prin analogie în cazul aplicării articolului 7 alineatul (1) litera (b) din acest regulament atunci când caracterul distinctiv al mărcii solicitate, în sensul articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009, este pus în discuție pentru alte motive decât caracterul său descriptiv (Hotărârea din 3 septembrie 2020, *achtung!/EUIPO*, C-214/19 P, nepublicată, EU:C:2020:632, punctul 36).
- 70 În speță, camera de recurs extinsă a arătat că publicul relevant specializat ar considera marca solicitată ca fiind un mesaj de fapt pur informativ, iar nu un semn comercial, pentru publicații care fac parte din clasele 16 și 41, pentru servicii în domeniile divertismentului, al sportului și al culturii, precum și al formării și al formării continue, care fac parte din clasa 41, și pentru servicii în domeniile marketingului, al consilierii acordate întreprinderilor și al consilierii în gestionarea resurselor umane, care fac parte din clasa 35, cu privire la care este în discuție crearea sau utilizarea de profiluri de personalitate pe baza sistemului limbic.
- 71 Camera de recurs extinsă a adăugat că situația era aceeași pentru publicul profesionist din domeniile culturii, sportului și divertismentului, care ar prezuma pur și simplu că serviciile în cauză iau în considerare cunoștințele cele mai recente cu privire la diferitele tipuri limbice și reprezintă, așadar, o valoare adăugată în raport cu serviciile tradiționale de același tip.
- 72 În plus, camera de recurs extinsă a respins un argument al reclamantei întemeiat pe Hotărârea din 5 iulie 2012, *Deutscher Ring/OAPI* (*Deutscher Ring Sachversicherungs-AG*) (T-209/10, nepublicată, EU:T:2012:347), pentru motivul că respectiva cauză care a condus la pronunțarea acestei hotărâri privea un semn și produse și servicii diferite și că semnul respectiv ar fi înțeles ca o denumire fantezistă, în timp ce semnul solicitat are o semnificație în mod clar descriptivă.
- 73 În sfârșit, camera de recurs extinsă a considerat că înșiruirea de cuvinte care compune marca solicitată nu cuprindea nicio modificare grafică sau semantică, astfel încât aceasta nu prezintă nicio caracteristică susceptibilă să facă marca solicitată, apreciată în ansamblul său, aptă să distingă produsele și serviciile sale de cele ale altor întreprinderi.
- 74 Trebuie să se constate că motivele, menționate la punctele 70 și 71 de mai sus, prin care camera de recurs extinsă a considerat că marca solicitată ar fi înțeleasă ca un mesaj factual cu caracter pur informativ vizează a demonstra, dacă este cazul, un eventual caracter descriptiv al acestei mărci, conform articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009, și anume că marca solicitată ar putea servi în comerț pentru a desemna în special calitatea, destinația sau alte caracteristici ale produselor și serviciilor în cauză, în sensul acestei dispoziții.
- 75 În plus, camera de recurs extinsă a amintit că ea consideră că marca solicitată are o semnificație clar descriptivă.
- 76 În ceea ce privește motivul amintit la punctul 73 de mai sus, pe de o parte, acesta se întemeiază pe concluziile eronate ale camerei de recurs extinse potrivit cărora marca solicitată are caracter descriptiv în sensul articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009. Pe de altă parte, acesta demonstrează utilizarea unui criteriu eronat pentru a evalua dacă marca solicitată putea fi înregistrată, criteriu potrivit căruia un semn compus din elemente descriptive ar putea îndeplini condițiile de înregistrare dacă există o diferență perceptibilă între semn și simpla însumare a elementelor care îl compun. Astfel, deși un asemenea criteriu permite excluderea

utilizării unei mărci pentru a descrie un produs sau un serviciu, acesta nu permite totuși să se stabilească dacă o marcă poate garanta consumatorului sau utilizatorului final identitatea originii produsului sau a serviciului pe care îl desemnează.

- 77 Rezultă din cele ce precedă că camera de recurs extinsă nu a examinat motivul de refuz prevăzut la articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 independent de motivul de refuz prevăzut la articolul 7 alineatul (1) litera (c) din același regulament, întemeindu-și raționamentul pe premisa caracterului descriptiv al mărcii solicitate, în sensul acestei din urmă dispoziții, și, în consecință, a omis să ia în considerare interesul general pe care articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 urmărește în mod specific să îl protejeze. Procedând astfel, ea a săvârșit o eroare de drept în aplicarea acestei din urmă dispoziții.
- 78 În consecință, al patrulea motiv trebuie admis.
- 79 Rezultă din tot ceea ce precedă că decizia atacată trebuie anulată în totalitate, fără a fi necesară pronunțarea cu privire la al cincilea și la al șaselea motiv, întemeiate pe o încălcare a articolului 94 alineatul (1) din Regulamentul 2017/1001 și, respectiv, pe o încălcare a articolului 96 din regulamentul menționat. Nu este necesară nici pronunțarea cu privire la al treilea motiv, întemeiat pe o încălcare a articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009, din moment ce, astfel cum s-a arătat la punctul 53 de mai sus, aprecierile Tribunalului cu privire la caracterul descriptiv al mărcii în discuție în hotărârea de anulare aveau autoritate de lucru judecat.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 80 Potrivit articolului 134 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât EUIPO a căzut în pretenții, acesta suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de reclamantă, conform concluziilor acesteia.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a cincea extinsă)

declară și hotărăște:

- 1) Anulează Decizia camerei de recurs extinse a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 2 decembrie 2019 (cauza R 1276/2017-G).**
- 2) Obligă EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.**

Papasavvas

Spielmann

Öberg

Spineanu-Matei

Mastroianni

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 1 septembrie 2021.

Semnături